

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010261
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5314010261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 25. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal odvolania obžalovaného K. D. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2014 zo 4.5.2018 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/23/2014 zo 4.5.2018.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného K. D., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., I. XXX/X, okr. Y.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp.zn. Pv 749/13/5502 zo 16.7.2014 pre skutok, že:

v čase od 20.00 h. dňa 14.08.2013 do 05.00 h. dňa 15.8.2013 v Krásne nad Kysucou spoločne s Z. D. neoprávnene vnikli do osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Sharan, ev.č.: CA 941 BT majiteľa Z. Z., ktorého hodnota bola najmenej 4.500,-€, ktoré bolo odparkované na odstavnej ploche pri rodinnom dome č. XXX tak, že nezisteným spôsobom prekonal uzamykací mechanizmus dverí vodiča, následne sa dostali dnu, K. D. si sadol na miesto vodiča, Z. D. na miesto spolujazdca, následne nezisteným spôsobom prekonal zabezpečovacie zariadenie imobilizéru a spínacej skrinky, vozidlo týmto spôsobom naštartovali, použili po ceste z Krásna nad Kysucou do obce Ochodnica, kde K. D. pri futbalovom ihrisku pred vjazdom do obce Ochodnica nezvládol riadenie a spôsobil dopravnú nehodu, čím poškodenému Z. Z. spôsobili škodu najmenej 3.500,-€ na poškodenom vozidle,

kvalifikovaný obžalobou ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný K. D. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Prokurátor odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného. V odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru mal byť skutok kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Pokiaľ prvostupňový súd kvalifikoval skutok ako prečin krádeže, mal ho kvalifikovať podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. - čin spáchaný vlámaním. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby uznal obžalovaného za vinného podľa obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. vo výmere zvýšenej trestnej sadzby.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil tak, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a s určitou preukázané, že sa skutku dopustil on. Prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré vyšli najavo, jednotlivým dôkazom priznal nesprávnu dôkaznú hodnotu a niektoré dôležité návrhy dokazovania nepripustil. Konštatoval, že súd odmietol vypočuť svedkov A. I. a O. K.. Z výpovede Z. D. vyplýva, že on obžalovaného nepozná, nikdy ho nevidel, pričom ako šoféra opísal inú osobu. Tento opis súhlasil aj s opisom svedka K.. Je toho názoru, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní nebolo jednoznačne dokázané, že skutok spáchal on. Pokiaľ v aute na mieste nehody bola zaistená biologická stopa DNA, prítomnosť tejto jednoducho a rozumne zdôvodnil. Keďže v čase, keď malo dôjsť ku skutku bol pod vplyvom alkoholu, ťažko by mohol prekonať sofistikované zabezpečenie motorového vozidla, ako aj jeho mechanické zabezpečenie. To, že nezavolať pri obhliadnutí nabúraného vozidla pomoc, ako by postupoval súd prvého stupňa, to mu nemôže byť na ujmu, keďže súd nebral do úvahy okolnosti prípadu, teda že v tom čase bol pod vplyvom alkoholu, bol ovplyvnený negatívnymi vplyvmi z pohľadu na haváriu a nie je možné sa stotožňovať s názorom súdu, ktorý prezentuje povedomie človeka s právnickým vzdelaním, ktorý uvažuje neovplyvnené, triezvo a v súlade so znalosťou zákonných povinností. Prvostupňový súd nezobral do úvahy výpovede svedkov L. D., A. O., Z. D., Z. K. a W. K., ktorí vypovedali v jeho prospech. Má za to, že súd nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko nie je možné, aby jednostranne úplne odmietol výpovede 6-tich osôb a takýmto dôkazom nepripísal žiadnu dôkaznú hodnotu. Uviedol, že v napadnutom rozsudku je napriek upozorneniu krajským súdom nesprávne uvedený dátum - 15.0.2013. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že s týmto sa nestotožňuje a domnieva sa, že v tomto štádiu konania nemôže žiadať prokurátor zmenu kvalifikácie a je presvedčený, že po vykonanom dokazovaní skutok ani nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla.

Krajský súd na základe podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektami a že odvolanie obžalovaného je dôvodné a odvolanie prokurátora dôvodné nie je.

Pokiaľ ide o dôkazy vykonané prvostupňovým súdom, tieto aj podľa názoru krajského súdu vykonal okresný súd v dostatočnom rozsahu umožňujúcom mu vo veci objektívne a spravodlivo rozhodnúť. Prvostupňový súd však podľa názoru krajského súdu vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade so zákonom a v tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami obžalovaného. Na základe dôkaznej situácie nemožno ani podľa názoru krajského súdu dospieť jednoznačne a bezpečne k záveru, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku. Pokiaľ prvostupňový súd poukazuje na zaistenie DNA vo vozidle poškodeného po dopravnej

nehode, ako aj šiltovku, ktoré patrili obžalovanému, len na základe týchto dôkazov, ktoré nie sú podporené žiadnymi inými relevantnými dôkazmi nemožno bez akýchkoľvek pochyb dospieť k jednoznačnému a bezpečnému záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spáchal práve on. Obžalovaný vysvetlil, za akých okolností sa dostala jeho krv do auta poškodeného, ako aj jeho šiltovka, pričom z rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že okresný súd tejto verzii obžalovaného neuveril. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že pokiaľ aj prvostupňový súd neuveril tejto verzii obžalovaného, neexistujú také dôkazy, ktoré by preukazovali, že skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný práve obžalovaným. Ide najmä o vniknutie do auta poškodeného a jeho následné naštartovanie. Takéto konanie zo strany obžalovaného z vykonaných dôkazov ani podľa názoru krajského súdu bezpečne a jednoznačne nevyplýva. Ide síce o úvahu prvostupňového súdu, avšak nepodporenú žiadnymi inými dôkazmi. Pokiaľ prvostupňový súd neuveril obhajobe obžalovaného, nemožno samozrejme vylúčiť, že obžalovaný sa mohol dopustiť skutku tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku, avšak takéto konanie obžalovaného z vykonaných dôkazov jednoznačne a nespochybniteľne nevyplýva. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k vine obžalovaného je zrejmé, že prvostupňový súd považuje za preukázané, že obžalovaný bol účastníkom dopravnej nehody, a teda že riadil motorové vozidlo v čase dopravnej nehody. Pokiaľ by aj podľa názoru krajského súdu táto skutočnosť objektívne a nespochybniteľne bola preukázaná, teda že obžalovaný v čase dopravnej nehody riadil motorové vozidlo, chýbajú však dôkazy, ktoré by objektívne preukazovali, že obžalovaný sa najskôr tohto vozidla neoprávnené zmocnil, a to spôsobom uvedeným v obžalobe. Neoprávnené vniknutie obžalovaného do vozidla poškodeného a jeho následné naštartovanie však podľa názoru krajského súdu vykonanými dôkazmi vôbec preukázané nebolo. Ide len o úvahu, ktorá samotná, bez objektívneho potvrdenia ďalšími dôkazmi, nemôže stačiť na uznanie viny obžalovaného. Krajský súd preto považuje za opodstatnenú námietku obžalovaného, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s výpoveďami svedkov L. D., A. O., Z. D., Z. K. a W. K.. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na výpoveď svedka Z. D., a to vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/110/2014, na ktorú poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku aj prvostupňový súd a z ktorej vyplýva, že tento svedok neoznačil ako vodiča havarovaného vozidla obžalovaného.

Na základe vykonaných dôkazov možno podľa názoru krajského súdu vo vzťahu k obžalovanému konštatovať, že jednoznačne a bezpečne bolo preukázané, že obžalovaný sa v havarovanom vozidle nachádzal. Obžalovaný vo výpovedi uviedol, za akých okolností sa do vozidla dostal a táto jeho obhajoba nebola inými dôkazmi dostatočne spochybnená, resp. úplne vyvrátená. Podľa názoru krajského súdu z vykonaných dôkazov nevyplýva, že do vozidla poškodeného sa spôsobom uvedeným v obžalobe dostal práve obžalovaný.

V súvislosti s dôkaznou situáciou krajský súd poznamenáva, že náležité zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Taktiež použitie zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného prichádza do úvahy vtedy, keď súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a po ich vecnom zhodnotení nemôže bezpečne ustáliť, ktorá z viacerých možných verzií zodpovedá náležitému zisteniu skutkového stavu veci.

Krajský súd poznamenáva, že pokiaľ prvostupňový súd neuveril obhajobe obžalovaného, resp. dôkazom vyznievajúcim v jeho prospech, nebolo na druhej strane ďalšími dôkazmi jednoznačne a bezpečne preukázané, že bol to práve obžalovaný, ktorý sa vlámal do auta poškodeného, toto naštartoval a vykonal s ním jazdu spôsobom uvedeným v obžalobe.

Krajský súd sa stotožnil aj s odvolacou námietkou obžalovaného, že v napadnutom rozsudku bol nesprávne uvedený dátum spáchania skutku - 15.0.2013, pričom toto pochybenie prvostupňového súdu napravil sám krajský súd, keď v skutkovej vete svojho rozsudku uviedol správny dátum - 15.8.2013.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní namietal, že skutok mal byť správne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák.

spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., krajský súd poznamenáva, že s touto odvolacou námietkou prokurátora sa nestotožňuje, nakoľko aj v prípade, ak by do úvahy prichádzala takáto kvalifikácia skutku, muselo by byť jednoznačne a nepochybne preukázané, že práve obžalovaný sa zmocnil motorového vozidla poškodeného spôsobom uvedeným v obžalobe. Ako už vyššie konštatoval krajský súd, len na základe zaistenej DNA obžalovaného a jeho šiltovky vo vozidle poškodeného po dopravnej nehode nemožno bez ďalších dôkazov bezpečne konštatovať, že práve obžalovaný sa zmocnil vozidla poškodeného spôsobom uvedeným v obžalobe.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej veci prichádza do úvahy použitie zásady „in dubio pro reo“, nakoľko pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd sa stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a sám obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. c) Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Keďže odvolanie obžalovaného bolo dôvodné, krajský súd potom odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.